

TRĪSVIENĪGAIS DIEVS

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

5. Moz. 6:4, Fil. 2:6, Mat. 28:19, 1. Moz. 1:26, 27, Jāņa 14-16.

ATMIŅAS PANTS:

„Bet jūs, mīļotie, stiprinādamies savā visusvētākajā ticībā, lūdziet Dievu Svētajā Garā. Un pasargait sevi Dieva mīlestībā, gaidīdami mūsu Kunga Jēzus Kristus žēlastību, lai iemantotu mūžīgo dzīvību.” (Jūdas 20, 21).

GALVENĀ DOMA:

Raksti satur norādes un mājienu uz dievišķās trīsvienības dievišķumu un vienotību.

Lai gan vārds „trīsvienība” Bībelē neparādās, mācība par to noteikti tur ir atrodama. Doktrīna par trīsvienību, ka Dievs ir viens un sastāv no trim Personām, noteikti ir ļoti svarīga, jo tā atklāj, kas ir Dievs, kāds Viņš ir, kā Viņš darbojas un kādas ir Viņa attiecības ar šo pasauli. Vissvarīgākais – Kristus dievišķums ir būtisks glābšanas plānā.

Rakstos ir atsevišķi, bet savā starpā saistīti trīs veidu pierādījumi, kas apliecina trīsvienību: (1) pierādījumi Dieva vienībai, ka Viņš ir viens, (2) pierādījumi, ka ir trīs Personas, kas ir Dievs, (3) konkrēti mājienu, ka Dievs ir trīs vienā.

Atšķirības starp Dievu, Kristu un Svēto Garu, kādas tās ir atklātas Bībelē, paskaidro veidu, kāds Dievs ir sevī pašā, lai arī cik grūti mūsu kritušajiem prātiem to ir aptvert. „Mūžīgās Debesu amatpersonas – Dievs, Kristus un Svētais Gars,” kā tās sauc Elena Vaita („Evaņģelizācija” (Evangelism), 616. lpp.), ir vienlīdzīgas, bet ne identiskas vai aizstājamas.

Lai gan pirmajiem adventistiem bija diskusijas par šo doktrīnu, mūsdienās draudze ir pieņēmusi stingru un nelokāmu nostāju šajā jautājumā. Mūsu ticības apliecības otrais punkts saka: „Ir viens Dievs: Tēvs, Dēls un Svētais Gars, trīs vienlīdz mūžīgas Personas vienā.”

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 7. janvārī!

VIENS DIEVS

Seno ebreju ticības sistēma bija stingri monoteistiska, kur „mono” nozīmē „viens”, un „teistisks” izcelsme ir no grieķu vārda „Dievs”, kas nozīmē, ka ir tikai viens īsts Dievs. Šāda nostāja nelokāmi atklāta visā Vecajā Derībā. Ir tikai viens Dievs, Ābrahāma, Īzaka un Jēkaba Dievs, nevis daudz dievu, kā domāja tautas un ciltis, kas ebrejiem dzīvoja kaimiņos. Šajā ziņā Bībeles reliģija bija vienreizēja.

Kā Dievs par sevi runā 2. Mozus 3:13-15? Kā šie panti netieši norāda uz vienu Dievu? _____

Doma par vienu Dievu ir atrodama arī 5. Moz. 6:4 – pantā, ko jūdi sauc par „šemu”. Šis apgalvojums ir viens no lielajām patiesībām par Dievu, kurai Israēla bērniem bija pavēlēts ticēt un kas bija jāmāca bērniem.

„Klausies, Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir vienīgais Kungs.” (5. Moz. 6:4). Salīdzini šo pantu ar 1. Moz. 2:24: „Tādēļ vīrs atstās tēvu un māti un pieķersies savai sievai, un tie kļūs par vienu miesu.” Ko varētu nozīmēt tas, ka abos pantos izmantots viens un tas pats ebreju vārds „viens”? _____

Tas pats vārds „echad” izmantots, lai aprakstītu Dievu kā vienu 5. Moz. 6:4 „šemā”. Šis vārds „echad”, kas nozīmē „viens”, netiek izmantots, runājot par matemātisku summu, bet gan par saliktu vienu veselu. Tas apstiprina atsevišķu daļu vienumu. Saskaņā ar 1. Moz. 2:24 vīram un sievai ir jābūt „vienai miesai” (echad), gluži tāpat kā 5. Mozus grāmatā Dievs ir „viens”.

Kā Jaunā Derība runā par Dievu kā par vienu veselu? Jēk. 2:19, 1. Kor. 8:4. _____

Kā izpratne par Dievu kā vienu veselu var palīdzēt mums izvairīties no jebkura veida elkdievības lamatām? Kāpēc Kungam vienam vajadzētu būt tam, ko mēs pielūdzam? Kā tu vari izskaust visus „elkus” no savas dzīves? _____

KRISTUS DIEVĪBA

Tēva dievība gandrīz nekad netiek apstrīdēta. Tie, kas apšaubā trīsvienību, bieži apstrīd Kristus dievību. Ja Kristus būtu tikai mūžīgs un pilnīgi dievišķs, tad glābšanas plāns būtu nopietni apdraudēts (skat. ceturtdienas tēmu).

Kā Pāvils, reiz bijis nelokāms farizejs, runā par Kristus dievību? Fil. 2:6. _____

Farizejam, kas nopamatojies Vecās Derības mācībā par Dievu kā par vienu veselu, šis ir pārsteidzošs apgalvojums, jo tas atklāj dziļu Pāvila nodošanos Kristus dievībai.

Vēstule ebrejiem, kas rakstīta tādiem jūdiem kā Pāvils – ar spēcīgiem mono-teistiskiem uzskatiem –, satur pārliecinošus apgalvojumus, kas uzsver Dieva Dēla dievību. Ebr. 1:8, 9 skaidri un spēcīgi atklāj Kristus dievišķo dabu.

Vissvarīgākais, meklējot pierādījumus Kristus dievībai, ir paša Jēzus pārlicība. Viņš nesoloja pa Jeruzalemes ielām, ar uzvaras dziesmu pasludinot savu dievišķo izcelsmi. Tomēr četri evaņģēliji ietver daudzus pierādījumus pavedienus, kas atklāj, kā Jēzus pats saprata, kas Viņš ir. Jēzus atkārtoti apgalvoja, ka Viņam pieder tas, kas patiesībā pieder tikai Dievam: Viņš runāja par Dieva eņģeļiem kā par savējiem (Mat. 13:41), Viņš teica, ka var piedot grēkus (Marka 2:5-10) un ka Viņam pieder vara tiesāt pasauli (Mat. 25:31-46). Kas gan cits, ja ne Dievs to var darīt ar pilnām tiesībām?

Pārlasi, kā Jēzus pieņēma dažādu cilvēku pielūgsmi evaņģēlijos. Mat. 14:33, 28:9, Lūk. 24:50-52, Jāņa 9:35-38. Salīdzini Jēzus un Pāvila rīcību (Ap. d. 14:8-18). Ko par Jēzus dievību pasaka tas, ka Viņš pieņēma pielūgsmi? _____

Pārbaudījumu stundā viena no apsūdzībām pret Jēzu bija, ka Viņš sevi sauc par Dieva Dēlu (Jāņa 19:7, Mat. 26:63-65). Ja Jēzus nebūtu sevi uzskatījis par Dievu, tad šī būtu bijusi nozīmīga iespēja izlabot kļūdaino iespaidu. Tomēr Viņš to nedarīja. Kad Viņu pratināja Kajafas priekšā, Viņš ar zvērestu apliecināja savu dievību. Tādējādi mums ir spēcīgi Bībeles pierādījumi par Kristus dievību.

Atvēli nedaudz laika, lai pakavētos Jēzus dzīvē, pievēršot uzmanību faktam, ka Viņš bija pats Dievs, universa Radītājs. Ko tas mums māca par Dieva mīlestību pret pasauli? Kāpēc tev vajadzētu gūt no šīs brīnišķīgās patiesības lielu mierinājumu un cerību? _____

SVĒTAIS GARS

Ja Dievs var būt „viens” ar divām personām – Tēvu un Dēlu –, tad pievienot trešo Personu nevajadzētu būt pārāk grūti. Runa ir par Svēto Garu.

Izlasi 1. Moz. 1:2. Ko tas mums stāsta par Svētā Gara lomu, kas Bībelē minēts jau pašā sākumā? _____

Kā Mat. 28:19 pievērš uzmanību trīs dievības Personām? _____

Trīs dievības Personas ir minētas rakstvietā, kur Jēzus pamācīja, kā ir jākristī jauni ticīgie. Šī kristību „formula” vēl joprojām tiek pārsvarā lietota kristiešu kristībās. Cilvēks, kas ir izvēlējis sekot Jēzum, tiek kristīts „Vārdā” (grieķu valodā vienskaitli, nevis daudzskaitli), lai gan iekļautas trīs Personas. Trīs dievišķas Būtnes tiek uzskatītas kā viena.

Jēzus kristībās sastopas visas trīs trīsvienības Personas. Izlasi dramatisko kristību aprakstu Marka 1:9-11! Marka vārdus „debess atvērās” drīzāk vajadzētu tulkot kā „debess pārplīsa” (10. p., NIV). Marks pievērš uzmanību visām trim dievības Personām bijību iedvesošā Dieva atklāsmē, kas ietekmē pat dabu.

Tāpat kā Jēzus darbs arī Svētā Gara darbība ir saistīta ar Dievu un piedēvēta Viņa rīcībai. Pārdomā šos Svētā Gara darbības attēlojumus:

1. Paziņojot par Kristus dzimšanu, eņģelis saka Marijai, ka Bērnu sauks par „svētu”, jo Svētais Gars nāks pār viņu (Lūk. 1:35).

2. Jēzus teica, ka Kunga Gars nācis pār Viņu un svaidījis Viņu sludināšanai (Lūk. 4:18).

3. Viņš teica, ka izdzen dēmonus ar Dieva Garu (Mat. 12:28).

4. Gars, kam jāturpina Kristus darbs pēc Viņa aiziešanas, ir cits Padomdevējs ar tādu pašu izcelsmi. (Jāņa 14:16)

5. Jēzus dvesa uz saviem sekotājiem Svēto Garu (Jāņa 20:22).

6. Jauniem kristiešiem būs gan Svētais Gars (Jāņa 14:17), gan Kristus Gars (Gal. 2:20, Kol. 1:27).

Kristus un Svētais Gars ir cieši saistīti viens ar otru kalpošanā. Vēl vairāk – Bībelē ir rakstvietas, kas norāda uz Svēto Garu kā uz Dievu. Izlasi Ap. d. 5:1-11. Kā šis starpgadījums palīdz mums saprast Svētā Gara dievišķumu? _____

VIENOTĪBA UN VIENLĪDZĪBA

Lai gan Bībele skaidri runā, ka Dievs ir viens, tā arī atklāj vairākas Personas. Bībeles pētnieki tūkstošiem gadu garumā daudzos Vecās Derības pantos ir saskatījuši spēcīgus pierādījumus Dieva daudzšķautņainajai dabai. Šī patiesība, tāpat kā daudzas citas, vēl pilnīgāk ir atklāta Jaunajā Derībā.

Izlasi 1. Moz. 1:26, 27. Kā šeit ir atklāta Dieva daudzpusīgā daba? _____

Šī daudzskaitļa un vienskaitļa lietošana, runājot par Dievu, atrodama arī 1. Moz. 11:7, 8 – Bābeles torņa celtniecībā. Atkal runā pats Dievs. Minēts ir „Kungs”, tomēr Viņš runā kā grupas pārstāvis („mēs”).

Izlasi Jes. 6:8. Kādos veidos šeit ir atklāts „Kungs” daudzskaitlī? _____

Kā Pētera svētrunā Vasarsvētkos Jaunajā Derībā Jēzuss ir paaugstināts kā viena no dievības Personām? (skat. Ap. d. 2:33). Pēteris, nodevies monoteistisks jūds, kas tic vienam Dievam, pasludina pilnīgu tagad debesis mītošā Kristus dievišķumu. Savā vēstulē izkaisītajiem jūdu trimdiniekiem Pēteris atkal izsaka pierādījumus Dieva trīsvienīgajai dabai. (Skat. 1. Pēt. 1:1-3.)

Kā Pāvils, aprakstot glābšanas procesu, iekļauj Dievu daudzskaitlī? 2. Kor. 1:20-22 (Skat. arī 2. Kor. 13:14.) _____

Mūsu ierobežotajiem, atkritušajiem prātiem, šo mācību nav viegli pilnībā aptvert. Bet nu un tad? Mēs runājam par Dievu, universa Radītāju, dabu. Cik mulķīgi būtu uzskatīt, ka mēs varam pilnībā izprast Viņu, īpaši ja mēs „pilnībā” nesaprotam arī daudzas parastas lietas! Pakavējies pie „visvienkāršākās” lietas, ko tu vari iedomāties! Cik daudzus tās aspektus tu nespēj izprast? Cik gan daudz vairāk neizprotamā tad slēpjas tik ievērojamā jautājumā kā paša Dieva daba! _____

TRĪSVIENĪBA UN GLĀBŠANA

Jāņa evaņģēlijs tieši un apzināti pievērš uzmanību Dieva unikālajai dabai. Šķiet, ka Jānis ir pilnīgi pārliecināts par vienu, tomēr trīsvienīgu Dievu.

Izlasi Kristus lūgšanu Jāņa 14. – 16. nodaļā un izskaiti, cik reizes ir norādīts uz Dieva trim Personām! Kā šī Bībeles daļa palīdz mums saprast šīs svarīgās patiesības realitāti?

Šajās Jāņa evaņģēlija nodaļās ir visvairāk atsauksmju uz trim vienlīdzīgām dievības Personām. Šeit atkārtoti atklāta savstarpēja aktivitāte. Doktrīna par trīsvienību ir nevis abstrakts pieņēmums, bet gan secinājums, pie kā neizbēgami nonākam, sistemātiski pētot Rakstus.

Īpaši svarīga šajā kontekstā ir Kristus dievība. Ja Kristus nav pilnīgs Dievs, tad mums nav nekas vairāk par Kungu, kas pārbīda sodu par mūsu grēkiem no vienas puses uz otru, nevis uzņemas to pats. Evaņģēlija galvenā doma ir, ka tas bija pats Dievs, kas pienesa pie krusta pasaules grēkus. Jebkas mazāks par to atņem salīdzināšanai visu, kā dēļ tā ir tik spēcīga un ietekmīga.

Padomā par to: ja Jēzus būtu tikai radīta būtne, nevis pilnīgs Dievs, kā Viņš kā radījums būtu varējis panest Dieva dusmas pret grēku? Kā radīta būtne, vienalga, cik ļoti tā paaugstināta, varētu glābt cilvēci no Dieva svētā likuma pārkāpšanas?

Ja Jēzus nebūtu dievišķs, tad Dieva likums nebūtu tik svēts kā pats Dievs, jo tā pārkāpšana būtu kaut kas tāds, ko atpirkt var radīta būtne. Likums būtu tikai tik svēts, cik svēta ir radīta būtne, nevis Radītājs. Grēks nebūtu pārāk slikts, jo viss, ko tas prasītu, būtu radītas būtnes nāve, nevis izpirkšana no paša Radītāja. Fakts, ka bija vajadzīgs pats Dievs Kristus personā, lai izpirktu grēku, ir spēcīgs pierādījums tam, cik grēks ir nopietns.

Tātad mūsu pārliecība par glābšanu ar to, ko Kristus mūsu labā ir izdarījis – nevis ko mēs paši ar saviem darbiem esam paveikuši –, izriet no fakta, ka Dievs pats ir samaksājis sodu par mūsu grēkiem. Ko mēs varam darīt, lai tam kaut ko pieliktu? Ja Kristus būtu radīta būtne, tad varbūt mēs varētu kaut ko pievienot. Bet, ja Dievs Radītājs ir upurējis sevi par mūsu grēkiem, tad domāt, ka mēs kaut ko varam vēl pielikt šim upurim, ir zaimojoši. Tāpēc – ja Kristus nebūtu dievišķs, grēku izpirkšana būtu liktenīgi apdraudēta.

Pārdomā brīdi: Universa Radītājs nomira tavā vietā, lai tev Viņā varētu piederēt mūžīgās dzīvības apsolījums. Kā tu vari iemācīties iegūt cerību un drošību no šīs brīnišķīgās patiesības? Kam vēl ir kāda nozīme un jēga šīs varenās realitātes gaismā?

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Doktrīna par trīsvienību nemāca, ka viena Persona izspēlē trīs atšķirīgas dievišķas lomas (to sauc par modālismu). Tie nav arī trīs dievi vienā saišķī (to sauc par triteismu vai politeismu). Viens Dievs („Viņš”) ir tikpat līdzvērtīgs kā „Viņi”, un „Viņi” ir vienmēr kopā, vienmēr ciešā sadarbībā. Svētais Gars izpilda gan Tēva, gan Dēla gribu, kas ir arī Viņa griba. Šī ir patiesība, ko Dievs par sevi atklāj visā Bibelē.

Daži cilvēki nespēj izprast Kristus dievišķumu, jo, būdams miesā, Jēzus bija pakļāvis sevi Tēva gribai. Daudzi redz tajā „pierādījumu”, ka Viņš ir kaut kas zemāks par Tēvu. Šis fakts tomēr neatspoguļo Dieva iekšējo struktūru. Pakļaušanās drīzāk atspoguļo, kā ir jādarbojas glābšanas plānam. Jēzum bija jāienāk cilvēcē, kļūstot „paklausīgam līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei” (Fil. 2:8). Tātad, „Dēls būdams, [Viņš] tomēr ir mācījies paklausību no tā, ko cietis. Un, pilnību sasniedzis, Viņš ir palicis visiem, kas Viņam paklausā, par mūžīgās pestīšanas gādnieku.” (Ebr. 5:8, 9) Šie apgalvojumi atklāj, ka pakļautā loma, ko Jēzus ieņēma, bija iemiestošanās rezultāts, kas glābšanas plānā bija būtisks. Tie nepierāda, ka Viņš nav pilnīgi dievišķs un mūžīgs.

„Viņa vārdu sauks Imanuēls – Dievs ar mums.” Kristus vaigā ir redzama "Dieva godības atziņas" gaisma. (2. Kor. 4:6) No mūžīgiem laikiem Kungs Jēzus Kristus bija viens ar Tēvu. Viņš bija Dieva lieluma un Majestātes attēls, Viņa godības atspīdums. Kristus nāca, lai šo godību atklātu mūsu pasaulei.” (Elena Vaita „Laikmetu ilgas”, 19. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Dažiem pirmajiem adventistiem bija strīdi par trīsvienības doktrīnu. Mūsdienās draudze ir ieņēmusi stingru nostāju šajā jautājumā. Ko šīs izmaiņas laika gaitā mums atklāj par patiesības progresējošo dabu? Kāda ir tava personīgā pieredze saistībā ar pieaugšanu patiesības izpratnē? Kam tu agrāk ticēji, bet tagad vairs netici?

2. Jāņa 8:58 lasām: „Jēzus atbildēja viņiem: "Patiesi, patiesi Es jums saku: pirms Ābrahāms tapa, esmu Es.”” Kā šis pants spēcīgi atklāj Kristus pilnīgo dievišķumu?

KOPSAVILKUMS:

Ja mēs gribam padziļināt savu mīlestību pret lielo, bezgalīgo Dievu, kam kalpojam, un būt pamudināti pielūgt Viņu, tad mums vispirms ir jācenšas aptvert to, ko Viņš mums saka par sevi. Trīsvienība ir noslēpums, bet Rakstos „noslēpums” ir dziļas patiesības, ko bezgalīgs Dievs atklāj mums mūsu ierobežotajā līmenī. Tādējādi mēs droši par Dievu varam runāt, tikai atrodoties uz ceļiem. „Klausies, Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir vienīgais Kungs.” (5. Moz. 6:4.)